Poslovni broj: Pn-634/2024-35

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Matei Sačević, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Tonija Dankića iz Zagreba, Štefanićeva 1, OIB: 09407204914, zastupanog po punomoćniku Dragutinu Rendeliju, odvjetniku u Sesvetama, protiv tuženika CROATIA OSIGURANJE d.d., Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, kojeg zastupaju odvjetnici iz OD Župić & partneri d.o.o. u Zagrebu, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 15. rujna 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnice tuženika, dana 28. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku CROATIA OSIGURANJE d.d., Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, isplatiti tužitelju Toniju Dankiću iz Zagreba, Štefanićeva 1, OIB: 09407204914, iznos od 26.544,56 EUR (dvadesetšesttisućapetstočetrdesetčetiri eura i pedesetšest centa) zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 27. listopada 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, pri čemu je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 (petnaest) dana.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu kojim zahtijeva isplatu zakonskih zateznih kamata na dosuđeni iznos za dan 26. listopada 2023.

III. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 132,72 EUR (stotridesetdva eura i sedamdesetdva centa) zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od 9. travnja 2020. do isplate.

IV. Nalaže se tuženiku CROATIA OSIGURANJE d.d., Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, naknaditi tužitelju Toniju Dankiću iz Zagreba, Štefanićeva 1, OIB: 09407204914, parnične troškove u iznosu od 6.642,20 EUR (šesttisućašestočetrdesetdva eura i dvadeset centi) zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 28. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, pri čemu je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 (petnaest) dana.

V. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu parničnih troškova u preostalom dijelu, iznad dosuđenog iznosa iz točke IV. izreke presude te se odbija zahtjev tuženika za naknadu parničnih troškova kao neosnovan.

r i j e š i o j e

Utvrđuje se da je tužba povučena u dijelu u kojem tužitelj od tuženika zahtijeva isplatu iznosa od 151,54 EUR (stopedesetjedan euro i pedesetčetiri centa).

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je 17. prosinca 2019. u Zagrebu prolazio iz pravca sjevera prema jugu kroz pothodnik u Stenjevcu ispod ulice Aleje grada Bologne u visini kbr 4 koji nije bio uređen, te se na stepenicama poskliznuo i pao prilikom čega je povrijedio desno koljeno i lijevo rame. S obzirom da je trpio bolove obratio se hitnom prijemu KBC Zagreb nakon čega se po uputama liječnika liječio i obavljao specijalističke preglede, fizikalne terapije, a određene pretrage je obavljao privatno zbog dugog vremena čekanja pa dostavlja račune za iste uz tužbu. Tužitelj nadalje navodi da su mu zbog te nesreće zaostale trajne posljedice, odnosno invalidnost kao trajna posljedica, zbog čega je podnio ovu tužbu protiv tuženika s kojim ima sklopljenu policu osiguranja od nezgode br. 217620006906, a u kojoj je trajna invalidnost osigurana na 2 milijuna kuna, a s obzirom da tužitelj smatra kako je invalidnost kao trajna posljedica nastupila, prema medicinskoj dokumentaciji, i to po 5% za svaki osnov ili ukupno 10% ugovorenog iznosa zbog čega potražuje iznos naknade od 26.544,56 eura. Također potražuje i naknadu s osnova troškova liječenja po ispostavljenim računima. Predlaže prihvatiti tužbeni zahtjev i naložiti tuženiku isplatu tog iznosa zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od 26. listopada 2023. do isplate, kao i isplatu naknade štete za troškove liječenja zajedno sa zakonskim zateznim kamatama po pojedinim računima kako je specificirano u tužbi, uz naknadu parničnih troškova.

1.1. Konačno uređenim tužbenim zahtjevom nakon provedenog medicinskog vještačenja u podnesku od 27. siječnja 2026. tužitelj potražuje iznos od 26.544,56 eura

zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 26. listopada 2023. do isplate, kao i isplatu iznosa po računima za troškove liječenja i to računa u iznosu od 132,72 eura od 8. travnja 2020. sa zakonskom zateznom kamatom od 9. travnja 2020. do isplate uz naknadu parničnog troška, dok je u odnosu na potraživanja po ostalim računima kako je naznačeno u tužbi povukao tužbeni zahtjev.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu priznaje pasivnu legitimaciju, dok osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva i tijek kamata. Ističe da predmet spora nije naknada štete već isplata osigurnine iz ugovora o osiguranju nezgode, ističe da je potraživanje tužitelja u zastari jer se ima primijeniti trogodišnji zastarni rok koji se računa od prvog dana poslije proteka kalendarske godine u kojoj je tražbina nastala, pa s obzirom da je tražbina nastala u drugoj polovici 2019., od 1. siječnja 2023. je tražbina u zastari. Nadalje, tuženik ističe da je tužitelj u parničnom postupku za naknadu štete koji se vodio pred Općinskim sudom u Sesvetama posl.br. Pn-729/2019 protiv tuženika Grada Zagreba, a u kojoj parnici je ovdje tuženik sudjelovao kao umješač na strani tuženika, ishodio naknadu štete za nesreću od 19. lipnja 2018. koju je doživio u pothodniku ispod Zagrebačke avenije, kad je tužitelj propao kroz odlomljeno i oštećeno gazište i stradalo mu je lijevo koljeno. Nadalje, tuženik navodi da osporava utuženo potraživanje s osnova liječenja i ističe kako je policom osiguranja ugovoren limit za troškove liječenja uslijed nezgode do 20.000,00 kuna. Tuženik osporava da bi kod tuženika uslijed nezgode nastala invalidnost, pa samim time osporava i obvezu tuženika na isplatu iznosa po toj osnovi. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan i potražuje naknadu parničnog troška.

3. U tijeku postupka izvođenja dokaza sud je izvršio uvid u cjelokupnu materijalnu dokumentaciju koja prileži spisu te je istu čitao, posebice u policu osiguranja br. 217620006906 (list 6 spisa), odštetni zahtjev (list 7 spisa), dopis tuženika o primitku i postupanju po odštetnom zahtjevu (list 8-9 spisa), potvrdu o prijavi štete (list 10 spisa), tablicu za određivanje postotka trajnog invaliditeta kao posljedice nesretnog slučaja (list 11-15 spisa), fotografije koje je tužitelj priložio u spis s mjesta nesreće (list 16-19 spisa), račune za liječenje (list 20-24 spisa), posebne uvjete za osiguranje osoba s posebnim ovlastima i odgovornostima od posljedica nesretnog slučaja (list 83-85 spisa), izvršen je uvid u spis Općinskog suda u Sesvetama posl.br. Pn-729/2019, provedeno je medicinsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Božidaru Šebečiću te je sud pročitao njegov nalaz i mišljenje od 18. siječnja 2026. kao i vještakovo pisano očitovanje na prigovore tuženika od 11. veljače 2026., saslušani su svjedoci Tadija Dankić i Lovrko Majsec te je saslušan tužitelj.

4. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sukladno članku 8. i članku 219. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13. 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., 146/25., u daljnjem tekstu: ZPP), sud je utvrdio da je konačno postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan.

5. Predmet spora jest ugovorni zahtjev za isplatu osigurnine po polici osiguranja za slučaj nezgode. Okolnost da tužitelj svoje potraživanje označava kao naknadu štete ne mijenja njegovu pravnu narav jer zahtjev temelji na polici osiguranja od nezgode i nastanku posljedica obuhvaćenih ugovorenim pokrićem. Na odnos stranaka stoga se primjenjuju odredbe Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05,

41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23, 69/26; dalje: ZOO) o ugovoru o osiguranju, osobito članak 921. i 966., zajedno s primjenjivim ugovornim odredbama.

6. Među strankama nije sporno da je predmetna polica osiguranja bila na snazi u vrijeme događaja, te pasivna legitimacija tuženika po toj polici osiguranja. Sporno je je li nastupio osigurani slučaj iz kojeg proizlazi tuženikova obveza za isplatu osigurnine, jesu li utvrđene trajne posljedice kod tužitelja uzročno povezane s tim događajem, koliki je njihov ugovorno relevantan opseg te jesu li tražbine tužitelja zastarjele.

7. Na okolnost utvrđivanja spornih činjenica sud je proveo dokaze kako je ranije navedeno. Tako je na ročištu dana 3. studenog 2025. saslušan svjedok Tadija Dankić, otac tužitelja, koji je u bitnome naveo da su se na dan nastanka nesreće on i sin, te susjed Lovro, vraćali pješice stepenicama u Vrapču, kad je tužitelj stao na stepenicu koja se odlomila zbog čega je pao i to na desno koljeno i lijevo rame, a sve se dogodilo jako brzo, a on i Lovro su mu pomogli da se digne, svi su bili u šoku ali su mislili da će sve biti u redu. Ističe da je sina odvezao autom doma jer mu je auto bio u blizini, a kad je došao kući bolovi su se povećali zbog čega ga je odvezao u bolnicu ali se ne sjeća u koju. Navodi da se štetni događaj odvio pred Božić 2019. i vrijeme je bilo suho, isto kao i stepenice, bilo je predvečer i nije posve bio mrak, a tužitelj je imao zimske cipele. Nadalje tvrdi da se ne sjeća da bi njegov sin osim ove ozljede imao još neku ozljedu, a ako jest onda je nešto blaže. Navodi da je tužitelj išao na fizikalnu terapiju, a u svemu su mu pomagali on i supruga te prijatelj Lovro. Svjedok nadalje navodi da se njegov sin bavi iznajmljivanjem automobila, da je on predmetne zgode hodao iza tužitelja po stepenicama i kretao se više lijevo silazno, dok se tužitelj kretao više desno silazno, a u to vrijeme je prolazilo možda dvoje drugih prolaznika ali u suprotnom smjeru, a ističe da se tužitelj kretao više desnom stranom stepenica i ne sjeća se je li postojao rukohvat i da se ne sjeća je li svjedočio na sudu vezano uz raniji događaj gdje je njegov sin stradao u pothodniku.

7.1. Na istom ročištu saslušan je i svjedok Lovro Majsec koji je u bitnome naveo da su se u vrijeme nastanka nesreće on, tužitelj i njegov otac kretali stepenicama u Vrapču, a on je išao prvi, a njih dvojica iza njega kad je u jednom trenutku tužitelj pao i ozlijedio desno koljeno i lijevo rame. Navodi da u tom momentu on nije vidio radi čega je tužitelj pao, a kasnije mu je tužitelj rekao da se odlomila jedna stepenica, a tužitelj je otišao fotografirati te stepenice i pokazao mu je fotografije. Nadalje ističe da je taj događaj bio prije Božića 2019., da je bilo mračno ali ne potpuni mrak i ne sjeća se jesu li stepenice bile osvijetljene niti što je tužitelj imao na nogama. Nema saznanja je li tužitelj od ranije imao druge ozljede i ne zna kakvu točno ozljedu je tužitelj zadobio u štetnom događaju ali zna da je išao na fizikalnu terapiju. Tvrdi da nije vidio pad tužitelja jer je bio na mobitelu a kad se okrenuo je tužitelj bio na podu, a odlomljeni dio stepenice je vidio kasnije na slici, a zna da je tužitelj ozlijedio desno koljeno i lijevo rame jer mu je tako tužitelj rekao par dana kasnije te da mu se tužitelj prije tog događaja nije žalio na ozljede ili bolove. Navodi da se tužitelj kretao iza njega ali ne zna da li točno iza njega ili više desno.

7.2. Na istom ročištu proveden je dokaz saslušanjem tužitelja koji je u bitnome naveo da se predmetne prilike vraćao s prijateljem i ocem pješice po stepenicama u Vrapču kroz pothodnik, Lovro je išao prvi i to više lijevo, on je koračao iza njega više desno, a iza njega je bio njegov otac. U jednom trenutku je stao desnom nogom na stepenicu

koja se odlomila zbog čega je pao i zarotirao se i ozlijedio desno koljeno i lijevo rame. Otac mu je pomogao da ustane i nastavio je do auta koji je bio blizu parkiran, otac ga je odvezao kući gdje je stavljao obloge ali u noći je osjetio velike bolove zbog čega ga je otac odvezao u bolnicu Rebro gdje je obrađen i utvrđeno je da je zadobio iščašenje lijevog ramena, preporučena je i operacija ali nije ju htio zbog straha. Ističe da se liječio možda do godine dana, prvo je mirovao a onda obavljao fizikalnu terapiju, a neke preglede je radio privatno jer nije mogao dobiti termin u razumnom roku, a prije ove ozljede nije imao ozljede istih dijelova tijela. Navodi da je na dan nesreće imao zimske kožne tenisice ili nešto slično, da stepenice nisu bile osvijetljene ali se vidjelo hodati, a nesreća se dogodila oko 17 sati. Tijekom liječenja obavljao je preglede kod fizijatra, ortopeda, neurokirurga, možda kirurga i ne sjeća se što je od toga plaćao, misli da je išao na MR, ultrazvuk, sve po preporuci liječnika. Dok se liječio bila mu je potrebna pomoć koju su mu pružali roditelji. Nadalje navodi da je on slikao fotografije priložene u spisu ali se ne sjeća kad i na slici se vidi stepenica koja je odlomljena a taj odlomljeni dio se ne vidi jer ga tad tamo više nije zatekao. Ističe da je vrijeme bilo suho kao i stepenice na dan kad je nastala ozljeda, da sa strane gdje je hodao nije bilo rukohvata, da nije bilo drugih ljudi osim njih trojice, a desnom stranom se kretao jer stepenice nisu bile vidljivo oštećene a kretali su se u grupi. Što se dinamike kretanja tiče navodi da je desnom nogom stao na stepenicu koja se odlomila, desnim koljenom pao na stepenicu ispod i zarotirao se te lijevim ramenom pao na drugu stepenicu, a u bolnicu nije odmah išao iako ga je boljelo ali je mislio da će proći. Navodi da se prije podnošenja tužbe obraćao tuženiku radi naknade štete ali da se ne sjeća da se nije odazvao na poziv tuženika radi pregleda, te da je prije ovog postupka vodio postupak za naknadu štete pred Općinskim sudom u Sesvetama, a okolnost da je dvije godine zaredom imao dvije nesreće sa vrlo sličnim okolnostima i oba puta uz prisutnost oca navodi da svuda ide s ocem i da se radi o slučajnosti. Ističe da su ranije ozljede iz prethodnog štetnog događaja blaže ozljede.

7.3. Dana 15. prosinca 2025. izvršen je uviđaj na licu mjesta uz prisutnost tužitelja i njegovog punomoćnika, punomoćnika tuženika, svjedoka Tadije Dankića i Lovre Majseca, te je utvrđeno da stepenice koje vode u pothodnik s lijeve strane, gledajući prema pothodniku, imaju rukohvat, tužitelj navodi da je on postojao i u vrijeme štetnog događaja a svjedoci se ne sjećaju. S desne strane nema rukohvata i s desne strane nalazi se staza širine cca 40 cm za guranje bicikala, a tužitelj navodi da je ona također postojala. Tužitelj pokazuje da se Lovro Majsec kretao ispred njega više lijevo uz rukohvat, dok se on kretao više desno uz stazu za bicikle, a njegov otac iza njega. Svjedok Tadija Dankić navodi da se kretao više lijevo, iza sina. Potom tužitelj pokazuje da je nagazio desnom nogom na petu stepenicu odozgo uz rub staze, nakon čega se ona odlomila pa je pao na desno koljeno, zarotirao se i pao lijevim ramenom na zadnju stepenicu prije podesta. Utvrđeno je da se na petoj stepenici uz stazu za bicikle nalazi oštećenje, odnosno da je stepenica odlomljena, a tužitelj navodi da u trenutku kad je on na nju nagazio ona nije bila odlomljena.

7.4. Tijekom dokaznog postupka je provedeno medicinsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Božidaru Šebečiću koji je izradio nalaz i mišljenje od 18. siječnja 2026. u kojem je naveo da je tužitelj u štetnom događaju zadobio iščašenje lijevog ramena i uganuće desnog koljena, a budući da tužitelj prije štetnog događaja nije imao ozljede lijevog ramena može se utvrditi da je takva ozljeda nastala u predmetnom štetnom događaju, a MR i UZV ramena kojeg je napravio tužitelj pokazala je oštećenja ramena tipična za iščašenje. MR desnog koljena koju je tužitelj napravio 16. siječnja

2020. pokazala je razdor prednje ukrižene sveze i razdor unutarnjeg meniska koljena, a tužitelj je godinu dana ranije 20. lipnja 2018. zadobio ozljedu lijevog koljena sa djelomičnim razdorom prednje ukrižene sveze. Kao posljedica iščašenja ramena kod tužitelja je zaostala nestabilnost ramena, kronični bolovi i ograničenje opsega pokreta. Prema T119 TI tuženika posttraumatsko iščašenje ramenog zgloba rentgenološki utvrđeno kod prvog pregleda predstavlja invaliditet od 5%, a kod tužitelja to iščašenje nije utvrđeno kod prvog pregleda ali je dokazano MR ramena koja je učinjena nakon štetnog događaja. Kao posljedica razdora prednje ukrižene sveze desnog koljena kod tužitelja je zaostala umjerena anterolateralna nestabilnost koljena, Lachman test je pozitivan, prednji pomak iznosi 8 mm a normala je 3 mm. Prema T195a TI tuženika, nestabilnost koljena nakon ozljede ligamentnih struktura komparirano sa zdravim do 5 mm predstavlja invaliditet od 5%. Budući da je tužitelj ranije imao ozljedu lijevog koljena pomak nije kompariran sa suprotnim koljenom već s normalnim vrijednostima. U skladu s T6 Općih odredbi ukupni invaliditet tužitelja iznosi 10%. Nadalje, račun sa lista 20 spisa odnosi se na MR pretragu lijevog ramena, a budući da se MR pretragu čeka dulje vrijeme, račun iz privatne ustanove je opravdan i u uzročnoj je vezi sa štetnim događajem, računi s lista 21-23 spisa se odnose na preglede ortopeda u privatnoj ustanovi i nisu opravdani jer se pregled ortopeda čeka kraće vrijeme pa se mogao obaviti na tere HZZO-a, račun na listu 24 spisa odnosi se na pregled fizijatra u privatnoj ustanovi i nije opravdan jer se i takav pregled ne čeka dulje vrijeme pa se jednako tako mogao obaviti na teret HZZO-a. Liječenje tužitelja je završeno odnosno zdravstveno stanje se stabiliziralo 29. studenog 2023.

7.5. Na nalaz i mišljenje vještaka tužitelj nije imao primjedbi, dok je tuženik imao primjedbi u odnosu na dio koji se odnosi na troškove liječenja odnosno tuženik smatra da su se svi pregledi tužitelja mogli obaviti na teret obveznog zdravstvenog osiguranja. Tuženik smatra da MR pretraga obavljena u privatnoj zdravstvenoj ustanovi nije bila nužna jer je tužitelj takvu pretragu ranije obavio putem HZZO-a 24. veljače 2020.

7.6. U odnosu na prigovore tuženika vještak Šebečić se pisano očitovao u podnesku od 11. veljače 2026. te je naveo da je točno da je tužitelj 24. veljače 2020. obavio MR lijevog ramena ali je nalaz bio neodređen zbog čega je bilo nužno da se ponovi pretraga što je učinjeno 9. travnja 2020. u privatnoj bolnici Sv. Katarina i tom su pretragom definitivno utvrđene sve ozljede ramena nakon čega je pregledan od strane ortopeda koji je dao daljnje preporuke i predložio operativni zahvat kojeg tužitelj nije odlučio napraviti jer se bojao. Da je tužitelj čekao na pretragu u javnim ustanovama to ne bi utjecalo na tijek i ishod liječenja jer se tužitelj nije odlučio na operativni zahvat koji je preporučen.

8. Slijedom navedenog, iz iskaza tužitelja proizlazi da se predmetne prilike kretao niz stepenice pothodnika u Vrapču iza Lovre Majseca, više desnom stranom, dok se njegov otac kretao iza njega. Tužitelj je opisao da je desnom nogom nagazio na stepenicu koja se odlomila, zbog čega je izgubio ravnotežu, pao na desno koljeno i pri rotaciji tijela udario lijevim ramenom. U bitnim dijelovima takav opis potvrđuje svjedok Tadija Dankić, koji je hodao iza tužitelja i neposredno mu pomogao nakon pada.

8.1. Svjedok Lovro Majsec nije neposredno vidio sam trenutak pada ni njegov uzrok jer je bio okrenut prema naprijed i koristio mobitel, stoga njegov iskaz nije prihvaćen kao neposredna potvrda odlamanja stepenice što je dovelo do pada tužitelja i ozljeđivanja. Međutim, svjedok potvrđuje zajedničko kretanje predmetnim stubama,

vremensko smještanje događaja pred Božić 2019. i činjenicu da je nakon okretanja zatekao tužitelja na tlu, a njegov iskaz u tom dijelu podupire iskaze tužitelja i njegova oca.

8.2. Sud je uzeo u obzir razlike u iskazima o prisutnosti drugih prolaznika, obući i pojedinostima odlaska u bolnicu i takve razlike odnose se na popratne okolnosti događaja o kojem su iskazi dani nakon proteka više godina, pa one ne dovode do neprihvaćanja suglasnih navoda o padu i neposrednim posljedicama, osobito kada se ti navodi razmotre zajedno s medicinskom dokumentacijom i nalazom i mišljenjem vještaka. Također, osobna povezanost tužitelja i njegova oca uzeta je u obzir pri ocjeni njihova iskazivanja, a njihovi iskazi nisu prihvaćeni nekritički. Tako navodi kojima umanjuju značenje ranijeg ozljeđivanja nisu prihvaćeni protivno medicinskim podacima o ozljedi lijevog koljena iz 2018., a ta okolnost, međutim, ne znači da su njihovi iskazi u cijelosti nevjerodostojni niti isključuje mogućnost kasnijeg ozljeđivanja drugih dijelova tijela, a što u konačnici i proizlazi iz medicinske dokumentacije što je potvrdo i vještak u nalazu i mišljenju.

8.3. Očevidom na licu mjesta je na petoj stepenici odozgo, uz stazu za guranje bicikala, utvrđeno oštećenje na mjestu koje je pokazao tužitelj. Očevid proveden tijekom 2025. sam za sebe ne dokazuje vrijeme nastanka oštećenja, kao što ga ne dokazuju ni fotografije čiji datum nastanka nije pouzdano utvrđen, već ti dokazi potvrđuju prostorne odnose i izgled mjesta događaja te su vrednovani zajedno s ostalim dokazima.

8.4. Razlika između početnog opisa poskliznuća tužitelja i kasnijeg podrobnijeg opisa gubitka oslonca zbog odlamanja dijela stepenice nije odlučna za ugovornu obvezu tuženika. Izvedeni dokazi potvrđuju iznenadan pad pri silasku stubama i ozljeđivanje, a za naglasiti je kako u ovom postupku nije potrebno utvrđivati pretpostavke odgovornosti za održavanje pothodnika, nego nastanak nezgode obuhvaćene policom osiguranja. Jednako tako, okolnost da se s lijeve strane nalazio rukohvat, dok se tužitelj kretao desnom stranom, sama po sebi ne predstavlja razlog isključenja ili umanjenja isplate osigurnine, posebice jer nije utvrđeno da bi takvo kretanje predstavljalo ugovoreni razlog ograničenja pokrića niti da je tužitelj namjerno prouzročio osigurani slučaj. Pozivanje tuženika na raniji postupak naknade štete koji je tužitelj vodio protiv Grada Zagreba kao tuženika nema utjecaja na odluku u ovoj pravnoj stvari jer se prema dostavljenim podacima taj postupak odnosio na pad tijekom lipnja 2018. u pothodniku ispod Zagrebačke avenije i ozljedu lijevog koljena tužitelja dok se ovaj postupak odnosi na događaj od 17. prosinca 2019. na drugom mjestu te ozljede desnog koljena i lijevog ramena.

8.5. Nadalje, prema članku 972. stavku 2. ZOO-a pravo iz osiguranja osoba postoji neovisno o pravu na naknadu od odgovorne treće osobe. Ranije ostvarena naknada za drugo ozljeđivanje stoga ne dokazuje prestanak sadašnje tražbine, a ranija ozljeda relevantna je za medicinsko razgraničenje posljedica, što je u ovom postupku i učinjeno sukladno nalazu i mišljenju vještaka.

8.6. Radi utvrđenja vrste ozljeda, njihove povezanosti s događajem, zaostalih posljedica i završetka liječenja provedeno je medicinsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Božidaru Šebečiću. Sud prihvaća nalaz i mišljenje Božidara Šebečića, zajedno s njegovom pisanom dopunom, jer su medicinska utvrđenja

obrazložena, povezana s dijagnostičkim nalazima i kliničkim stanjem tužitelja te omogućuju razlikovanje posljedica ranijeg i predmetnog ozljeđivanja.

8.7. Tako je vještak utvrdio da je tužitelj u predmetnom događaju zadobio iščašenje lijevog ramena i uganuće desnog koljena, pri čemu je naknadnom dijagnostikom desnog koljena utvrđen razdor prednje ukrižene sveze i unutarnjeg meniska. Objasnio je koje su posljedice zaostale te ih ocijenio prema tablici invaliditeta tuženika. Tužitelj na nalaz nije imao primjedbi, dok su se tuženikove konkretne primjedbe nakon dostave nalaza odnosile na opravdanost privatno obavljene MR pretrage odnosno je li takva pretraga bila nužna i je li se mogla obaviti na teret obveznog zdravstvenog osiguranja u javnoj zdravstvenoj ustanovi, a odgovor na prigovor vještak je dao u pisanom očitovanju.

8.8. U odnosu na lijevo rame vještak je utvrdio da MR i UZV nalaz pokazuju oštećenja tipična za iščašenje te da prije predmetnog događaja nije bilo ozljede tog ramena. Kao trajne posljedice opisao je nestabilnost ramenog zgloba, kronične bolove i ograničenje opsega pokreta. Navedena utvrđenja sud prihvaća kao medicinsku potvrdu ozljede i njezinih trajnih posljedica. Sud je posebno razmotrio činjenicu da iščašenje nije rendgenološki utvrđeno pri prvom pregledu, premda se takvo utvrđenje navodi u T119 tuženika. Ta okolnost nije prešućena niti je naknadni nalaz prikazan kao nalaz prvog pregleda. Vještak je jasno razlikovao vrijeme dijagnosticiranja od vremena nastanka ozljede i obrazložio da naknadno utvrđene promjene potvrđuju prethodno iščašenje u vezi s predmetnim događajem.

8.9. Pri tumačenju navedene odredbe sud polazi od njezine svrhe u okviru ugovorenog osiguranja trajnog invaliditeta. Prema stavu suda, zahtjev radiološkog potvrđivanja služi objektiviziranju ozljede i pouzdanom razlikovanju traumatskog iščašenja od drugih stanja ramenog zgloba, a u konkretnim okolnostima taj je dokazni cilj ostvaren naknadnom slikovnom dijagnostikom i stručnim razmatranjem cjelokupne medicinske dokumentacije, kako je to naveo vještak u nalazu i mišljenju što je sud prihvatio. Sud zbog toga, primjenjujući članak 319. stavak 2. ZOO-a, navedenu odredbu u ovom slučaju tumači kao zahtjev za pouzdanu potvrdu osigurane ozljede. Pravno značenje odredbe ne iscrpljuje se u doslovnom označavanju pretrage i njezina datuma ako je medicinski pouzdano utvrđeno da je ista traumatska ozljeda nastala u osiguranom događaju i uzrokovala trajne posljedice koje tablica vrednuje, dok se eventualna nejasnoća unaprijed sastavljene odredbe o tome isključuje li svaku drugu pouzdanu potvrdu ozljede tumači prema članku 320. stavku 1. ZOO-a u korist druge ugovorne strane. Takvim tumačenjem sud ne prepušta vještaku odlučivanje o ugovornom pokriću, nego medicinska utvrđenja koristi kao podlogu za vlastitu pravnu ocjenu. Budući da je objektivno potvrđena ozljeda kojoj T119 tuženika pridružuje 5 % invaliditeta po ocjeni vještaka za posljedice ozljede ramena, sud takvu ocjenu prihvaća.

8.10. Što se tiče ozljede desnog koljena tužitelja, za isto je vještak utvrdio umjerenu anterolateralnu nestabilnost, pozitivan Lachmanov test i prednji pomak od 8 mm, u odnosu na normalnu vrijednost od 3 mm. Objasnio je da usporedbu nije izvršio s lijevim koljenom jer je ono ranije bilo ozlijeđeno, nego s normalnim vrijednostima. Sud takvo obrazloženje prihvaća jer bi usporedba s ranije ozlijeđenim koljenom mogla prikriti stvarni opseg nestabilnosti desnog koljena. Prema vještakovoj ocjeni utvrđena razlika odgovara 5 % invaliditeta prema T195a tuženika, a nije iznesena konkretna stručna

primjedba koja bi dovela u sumnju klinički nalaz, izmjerene vrijednosti ili medicinsko razgraničenje ranije i nove ozljede.

8.11. Ranije oštećenje lijevog koljena ne može se pripisati desnom koljenu niti samo po sebi isključuje mogućnost njegova kasnijeg ozljeđivanja. Vještak je raniju ozljedu uzeo u obzir, zbog čega njegov zaključak nije zasnovan na pretpostavci da je tužitelj prije predmetnog pada bio potpuno bez ozljeda, nego na razgraničenju konkretnih anatomskih i funkcionalnih posljedica.

8.12. Pa tako prihvaćajući vještakova utvrđenja o posljedicama na dvama različitim dijelovima tijela i primjenu T6 Općih odredbi tablice, sud utvrđuje ukupni trajni invaliditet kod tužitelja od 10%. Kod ugovorene osigurane svote od 2.000.000,00 kuna pripadajuća osigurnina iznosi 200.000,00 kuna, odnosno 26.544,56 eura, prema fiksnom tečaju konverzije od 7,53450 kuna za jedan euro. Valja naglasiti da je visina osigurnine određena prema ugovorenoj svoti iz police osiguranja i tablici invaliditeta. Ona se ne odmjerava prema općim kriterijima za pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete, nego prema sadržaju preuzete ugovorne obveze tuženika.

9. Nadalje, tuženik je u odgovoru na tužbu istaknuo prigovor zastare tužiteljeva potraživanja, pa je sud taj istaknuti prigovor zastare ocijenio kao prigovor koji obuhvaća sve utužene tražbine. Naime, tuženik je nakon osporavanja osnove i visine tužbenog zahtjeva općenito istaknuo prigovor zastare potraživanja, ne ograničavajući ga izričito na zahtjev za isplatu osigurnine zbog trajnog invaliditeta. Njegovo pozivanje na nastanak tražbine tijekom 2019. predstavlja obrazloženje prigovora, a ne izričito ograničenje njegova opsega. Ni zasebnim osporavanjem opravdanosti troškova liječenja i pozivanjem na ugovoreni limit tuženik nije isključio primjenu prethodno istaknutog prigovora na taj dio zahtjeva. Stoga je sud zastaru tražbine naknade za troškove liječenja odnosno MR pretrage razmotrio povodom tuženikova prigovora, u skladu s člankom 214. stavkom 3. ZOO-a.

9.1. Imajući to u vidu, najprije valja naglasiti kako tuženikov prigovor zastare nije osnovan u odnosu na tražbinu osigurnine za trajni invaliditet. Prema članku 234. stavku 1. ZOO-a na tražbine iz osiguranja od nezgode primjenjuje se trogodišnji rok koji počinje prvog dana nakon proteka kalendarske godine u kojoj je tražbina nastala. Navedeno potvrđuje i aktualna sudska praksa, što je razvidno iz odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske u rješenju posl. br. Rev 1250/2014-2 od 10. svibnja 2018., u kojoj je navedeno da se nastanak tražbine za trajni invaliditet povezuje sa završetkom liječenja i stabilizacijom zdravstvenog stanja, kada se konačno mogu ocijeniti posljedice ozljeđivanja, stoga se početak zastare takve tražbine ne određuje isključivo prema danu nezgode.

9.2. U ovom je predmetu vještak završetak liječenja i stabilizaciju zdravstvenog stanja tužitelja utvrdio s 29. studenoga 2023., a sud prihvaća taj zaključak, dok tužiteljeva približna izjava da se liječio možda godinu dana ne predstavlja medicinsku ocjenu trenutka konačnog ustaljenja posljedica i ne otklanja zaključak izveden iz medicinske dokumentacije. Budući da je tražbina za trajni invaliditet nastala tijekom 2023., zastarni rok počeo je teći 1. siječnja 2024., pa podnošenjem tužbe 25. ožujka 2024. nije bio istekao. Tuženikovo računanje roka od 1. siječnja 2020. temelji se na poistovjećivanju nastanka nezgode s nastankom tražbine za konačne posljedice ozljeđivanja, zbog čega ono nije prihvaćeno.

10. Nastavno na navedeno, zasebno je ocijenjen zahtjev tužitelja za naknadu troška MR pretrage od 132,72 eura. Vještak je objasnio da je raniji MR lijevog ramena od 24. veljače 2020. dao neodređen nalaz i da je zbog toga ponavljanje pretrage bilo medicinski opravdano. Ponovljenom pretragom u travnju 2020. utvrđene su ozljede koje su bile podloga za daljnje ortopedske preporuke, a takav pregled nije imao utjecaj na daljnji tijek liječenja jer tužitelj nije htio obaviti operaciju predloženu od ortopeda.

10.1. Sud prihvaća to medicinsko objašnjenje vještaka. Sama činjenica da je jedna MR pretraga prethodno provedena ne dokazuje nepotrebnost ponovljene pretrage kada prvi nalaz nije omogućavao konačno dijagnostičko razjašnjenje, a ni tužiteljevo naknadno neprihvaćanje preporučenog operativnog zahvata ne znači samo po sebi da prethodna dijagnostika nije bila opravdana. Međutim, medicinska opravdanost troška ne otklanja njegovu zasebnu zastaru. Zahtjev za povrat pojedinačnog poznatog izdatka ne ovisi o konačnoj ocjeni trajnog invaliditeta, trošak pretrage nastao je i njegov je iznos tužitelju bio poznat tijekom 2020., a nije utvrđena ugovorna odredba koja bi nastanak prava na njegov povrat odgađala do završetka cjelokupnog liječenja.

10.2. Stoga je za tu tražbinu trogodišnji rok počeo teći 1. siječnja 2021. i istekao je 31. prosinca 2023. Zahtjev koji je tužitelj upustio osiguratelju i koji je zaprimljen 27. listopada 2023. sam po sebi nije prekinuo zastaru, u smislu članku 244. ZOO-a, a nije utvrđeno ni priznanje tog duga niti drugi razlog prekida ili zastoja zastare. Budući da je tužba podnesena 25. ožujka 2024., zahtjev za isplatu 132,72 eura odbija se zbog zastare, a s njime se odbija i pripadajući zahtjev za zakonskim zateznim kamatama, sukladno članku 223. ZOO-a.

11. Nadalje, tuženikovo pozivanje na limit iz police osiguranja od 20.000,00 kuna za troškove liječenja ne utječe na visinu priznate osigurnine za trajni invaliditet. Taj se limit odnosi na troškove liječenja, dok je za invaliditet ugovorena zasebna osigurana svota od 2.000.000,00 kuna. Usto, pojedinačni trošak od 132,72 eura ne prelazi navedeni limit, pa njegovu odbijanju nije razlog prekoračenje pokrića, nego zastara.

12. O početku tijeka zakonskih zateznih kamata na priznatu osigurninu odlučeno je primjenom članka 943. ZOO-a. Tako je utvrđeno je da je tuženik odštetni zahtjev, koji sadržajno predstavlja zahtjev za isplatu osigurnine i obavijest o osiguranom slučaju, zaprimio 27. listopada 2023., što je vidljivo iz njegova dopisa i iz potvrde o prijavi štete, dok tužitelj u spis nije dostavio potvrdu odnosno dostavnicu iz koje bi bilo razvidno kojeg je dana tuženiku uručen taj odštetni zahtjev zbog čega se ima smatrati kako mu je uručen 27. listopada 2023.

12.1. Tuženik nije isplatio osigurninu tužitelju niti njezin predujam u zakonskom roku, a svoju obvezu nije ispunio ni nakon što je raspolagao dokumentacijom potrebnom za njezino utvrđenje i proteka odgovarajućeg zakonskog roka, a njegovo osporavanje obveze tijekom postupka ne znači da je obveza nastala u nekom kasnijem trenutku, tijekom sudskog spora ili izradom nalaza sudskog vještaka.

12.2. Za primjenu članka 943. stavka 4. ZOO-a značajno je pravno shvaćanje iz presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl.br. Rev 424/2023-2 od 7. studenoga 2023. Ta odluka razmatra završetak liječenja nakon obavještavanja osiguratelja i naknadnu dostavu potpune medicinske dokumentacije te povezuje pravo na kamate

od primitka obavijesti s propuštanjem osiguratelja da ispuni obveze u zakonskim rokovima. Stoga činjenica da je zdravstveno stanje tužitelja konačno stabilizirano 29. studenoga 2023. ne isključuje sama po sebi primjenu navedene zakonske posljedice. Od osiguratelja se očekuje aktivna obrada prijavljenog slučaja, prikupljanje potrebnih podataka i pravodobno ispunjenje utvrđene obveze. Jednako je pravno shvaćanje o aktivnoj ulozi osiguratelja i značenju sudskog utvrđivanja obveze izraženo u presudi Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl.br. Rev 1244/2021-2 od 10. studenoga 2021.

12.3. Tužiteljeva izjava da se ne sjeća poziva osiguratelja na pregled nije dovoljna za zaključak da je svojim postupanjem onemogućio obradu zahtjeva. Takav zaključak zahtijevao bi dokaz o sadržaju i primitku poziva te o utjecaju eventualnog neodazivanja na mogućnost utvrđivanja obveze, a na temelju provedenih dokaza u postupku takva zapreka nije utvrđena.

13. Slijedom svega navedenog, na dosuđeni iznos od 26.544,56 eura tužitelju pripadaju zakonske zatezne kamate od 27. listopada 2023. do isplate. Zahtjev tužitelja za kamate za 26. listopada 2023. odbijen je jer je tuženik obavijest zaprimio tek sljedećeg dana, a raniji primitak nije utvrđen, kako je ranije obrazloženo.

14. Visina stope zakonskih zateznih kamata određuje se prema članku 29. st. 2. ZOO-a za.

15. Slijedom svega navedenog odlučeno je kao u točkama I., II. i III. izreke presude.

16. U odnosu na ostale račune iz tužbe koji su bili obuhvaćeni prvotnim tužbenim zahtjevom u ukupnom iznosu od 151,54 eura, tužitelj je podneskom od 27. siječnja 2026., kojim konačno uređuje tužbeni zahtjev nakon provedenog vještačenja, povukao tužbu u tom dijelu. O tom dijelu zahtjeva sud je temeljem članka 193. ZPP-a donio rješenje, te je zbog toga odlučeno kao u izreci rješenja.

17. Odluka o troškovima postupka temelji se na članku 154. stavku 5. u vezi s člankom 155. i člankom 164. ZPP-a, jer tužitelj u sporu nije uspio samo u neznatnom dijelu tužbenog zahtjeva u pogledu osnove i visine, a zbog čega nisu nastali zasebni troškovi, pa je sud odlučivao o troškovima postupka primjenom navedenih odredbi.

17.1. Tako je sud tužitelju priznao trošak sastava tužbe sukladno Tbr. 7/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23, 107/25; dalje: OT) u vrijednosti od 250 bodova, sastav 4 obrazložena podneska sukladno Tbr. 8/1 OT u vrijednosti od 1.000 bodova (11.06.2024., 22.10.2024., 27.01.2026., 17.02.2026.), sastav dva podneska sukladno Tbr. 8/4 OT u vrijednosti od 50 bodova (26.03.2024., 04.11.2025.), zastupanja na 3 ročišta na kojima se raspravljalo o glavnoj stvari te uviđaju sukladno Tbr. 9/1 OT u vrijednosti od 1.000 bodova (18.10.2024., 03.11.2025., 15.12.2025., 15.09.2026.), a što sve skupa ukupno iznosi 2.300 bodova, a s obzirom na vrijednost boda od 2,00 eura sukladno Tbr. 54 OT, ukupni priznati trošak tužitelja iznosi 4.600,00 eura koji uvećan za zatraženi PDV od 25% sukladno Tbr. 46 OT od 1.150,00 eura, iznosi 5.750,00 eura.

17.2. Na taj iznos valja dodati priznati trošak plaćenog predujma za medicinsko vještačenje od 300,00 eura, predujma za izlazak sudske komisije na uviđaj od 49,48 eura, sudske pristojbe na tužbu koju je tužitelj platio u iznosu od 155,95 eura, kao i

trošak sudske pristojbe na prvostupanjsku presudu u iznosu od 386,77 eura sukladno Tar. br. 2. st. 1. u vezi s Tar. br. 1. st. 1. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi (NN 50/26).

17.3. Tako izračunati ukupni iznos priznatih troškova tužitelja koje mu je sud dosudio iznosi 6.642,20 eura a na taj iznos mu pripadaju i zakonske zatezne kamate počevši od 28. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje sukladno članku 29. stavku 2. ZOO-a.

17.4. Tužiteljev zahtjev za naknadu troškova postupka u preostalom iznosu većem od dosuđenog je stoga valjalo odbiti kao neosnovan, kao i zahtjev tuženika za naknadu parničnih troškova zbog razloga koji su ranije obrazloženi.

18. Slijedom svega navedenog odlučeno je kao u točki IV. i V. izreke presude.

U Zagrebu, 28. listopada 2026.

Sudac:
Matea Sačević




UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 (petnaest) dana od dana dostave presude.
Žalba se podnosi ovom sudu, u dovoljnom broju primjeraka za sve stranke i sud, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

DNA:
1. tužitelju po punomoćniku uz pristojbu na prvostupanjsku presudu u iznosu od 386,77 EUR
2. tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088f-4e65a**

Kontrolni broj: **00620-f0cfe-cff1d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
**https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti**



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.